

ци, които потапкахъ отечественны-ты богое и вѣрж-тѣ; и тъя съ наи силы-ты причины да ся роди въ тѣхъ уираза и да ся подбудатъ къмъ юнашки подвигы.

Ща забѣлежи, обаче, че ако да сѫ были Русси-ти отъ давна притѣснени отъ Българе-ты, ако и да сѫ были тѣхъ раби, ако и да е былъ народный имъ духъ натиснатъ къмъ земли-тѣ, то не можемъ повѣрва, че ти сѫ могли да ся рѣшать да ся бѣжатъ съ силаж-тѣ Българії. Обаче, азъ забѣлежихъ вѣче, че Българе-ти не сѫ притѣснявали свои-ты единоплеменници; и възстаніе-то на Чехы-ты, на Србы-ты и пр. показава че народный имъ духъ е былъ събudeвъ, зачто ве е былъ прикованъ къмъ земли-тѣ.

Обхожданіе-то Българско съ Руссы-ты можали да ся промѣни послѣ отъ какъ ся крестихъ Българе-ти; и зачто-то това промѣняванье е было ново, то, вѣроятно, было е и по чювствователно за Россіяне-ты. Обаче, може още и въ това врѣмѧ да е живялъ трудолюбивый Меѳодій, или ако и да ся е прѣставилъ той, якъ е живялъ въ свой-ты трудолюбиви ученици и прѣемница. Христіанска-та Вѣра въ това врѣмѧ вече бяше проникнала прѣзъ Панонскѣ Българії по рѣкѣ-тѣ Тис-са и Дунаевъ до исты-ты Карпатски горы, прѣзъ Влахы-и и Молдави-и въ Крымъ, и исто-то това Христолюбиво Българско Правителство и дѣятелно-то духовенство, кое-то управи пѧти на Славянскѣ-тѣ Прѣкви въ Великѣ Морави-и и Богеми-и, трудаше ся да въведе нещ. и въ Россіи, кое-то, обаче е было маично да ся направи; зачто-то не е было възможно да ся накара единъ народъ да отвръли Вѣрж-тѣ на свои-ты Отци, Вѣрж-тѣ, която е была толкова пріятна за чювства-та и която е господствовала въ всички-ты празднества и народни обыкновенія, и да прѣеме тврдѣ-тѣ чюждѣ-тѣ, и тая иста-та Вѣра, която изъ отвѣдъ Виселъ, изъ отвѣдъ Карпатски-ты горы и изъ Тавридѣ плашише да просвѣти Россіи, накара Южно-Руссы-ты да ся обрънатъ къмъ свои-ты единовѣрци, къмъ свои-ты Сѣверни единоплеменници, Смоляне, къмъ Новгородчи-ты, къмъ Сѣверъ, казвамъ, който ся управляваше отъ Олега, на когото слава-та ся чуюше по всички простирии Россіи.